

סגן אריאל עובדיה ז"ל

בן דורה ואבנר
נולד בירושלים
בתאריך ו' בסיוון תשל"ג, 6/6/1973
התגורר בירושלים
התגייס באוגוסט 1991
שרת בחתיבת גולני
נפל בקרב לבנון
בתאריך ח' בטבת תשנ"ה, 11/12/1994
נקבר בהר הרצל
אזרע: ד' חלקה: 9 שורה: 22 קבר: 6
הותיר אחיו הורים, שני אחיו ואח

בן 21 נפלו

קורות חיים

בן בכור לדורה ואבנר. נולד ביום ו' בסיוון תשל"ג (6.6.1973) בירושלים. מוקנות ועד בגרות נילה אריאל סקרנות והקשה על הסובבים אותו בשאלות רבות. החיפוש אחר תשובה הוביל את אריאל לדריכים הייחודיים לו להסתכלות על החיים. דרכיהם שמהן החיכמו גם הסובבים אותו. אריאל למד בבית-הספר היסודי "יאנוש קורצ'יק" ולאחר מכן ב מגמה הריאלית של בית-הספר התיכון "רנה קאסן". חבריו ללימודים זוכרים אותו כתלמיד שהוציא "תשיעיות" ו"עשירות" בלי להתאמץ וصاحب נאמן שיודע להאזין ברגישות אמיתית ולתת לכל אחד ואחד תחושת ייחוד. החברים ידעו תמיד שיש על מי לסמוך ויש מי שיעזר, גם בלי לשאול שאלות רבות. אותם חברים הם שהדיקו לו את הכנויי "רבע" - קיצור של "רביע עוף" - מפני שהוא קטן וצנוע. אריאל נשאר "רבע" בפי חבריו גם לאחר שגדל והוא יכול להביט אליהם ממראמי גובהו - "רבע" האופטימי, ש תמיד ידע לצחוק, להצחק ולסחוף את כולם בצחוקו המתגלגל. אריאל למד נגינה מגיל צעיר, ובاهיותו בכיתה ה' ה策רף לתזמורת הנוער של עיריית ירושלים. הוא ניגן לסיורגון בסקסופון ובקלרינט בתזמורת הנוער, עד גיוסו לצה"ל.

איגוד יד לבנים
סניף ירושלים

אריאל אהב להאזין למוסיקה וบทיכון - צלילי הסקסופון שלו נשמעו במסיבות פורים ובערבי שכבה. אריאל התאמן בגיודו והגיע להישגים בתחרויות שונות. ההשראה באימונים המפרכים והניסייה למחנות ותחרויות, הטמינו בו כבר מנגוריו כמה מהעקרונות החשובים בחיו - נחישות, דבקות במשימה וכבוד.

באוגוסט 1991 התגייס אריאל לצה"ל והתנדב לחטיבת גולני. אריאל היה חייל מצטיין ויצא, בהמלצת מפקדיו, לקורס קצינים. את הקורס סיים בהצטיינות ונשאר להדריך צוערים בבית-הספר לקצינים. אריאל הדריך שני מחזורים של צוערים, אך יותר מכל תפקיד שהוצע לו, ולמרות הביטחון והתנאים הנוחים שמעניק השירות בהה"ד 1, רצה לחזור לגודוד גולני ולעמד בראש מחלקה שלו. לאחר שכך החליט - יצא אריאל לבצע את המשימה ולאחר שיחות עם המ"פים, המג"ד שלו והמח"ט של גולני - קיבל אריאל את מבקשו והתמנה כמפקד מחלקה של בני ישיבות, אותן היה עליו להפוך ללוחמים. בתפקיד זה באו לידי ביטוי כל הערכיהם והעקרונות עליהם גדל וחונך אריאל במשך שנים - הדבקות במשימה, הנחישות, הדוגמה האישית, האופטימיות, היושר והאמינות, ואפיו הצחוק המתגלגל כשהיה בחרדי חרדים.

אריאל נתן דוגמה אישית לפיקודיו, וקיים בעצמו את כל דרישותיו מהמחלקה. העקרונות עליהם השתית את חינוך חייליו היו ישר, אמינות ודבקות במטרה. בזמן הפנו היה אריאל מעביר למחלקותו שיעורים ורצאות, כדי שיסופו ויתמקצעו, וידע - בדרך הנבונה - למלא אותם במוטיבציה. אריאל היה מפקד חשוב ודואג. הוא התעניין באופן קבוע בשלום פקודיו, בעוותיהם האישיות, והיה לocket惆ק among them לשיחות "בארבע עיניים" ודורש בשלומם מתוך איפתיות אמיתי. יחד עם זאת, היה מפקד קשה, שהטיל עונשים חמוכיים על חייליו במידת הצורך, וידע לדרוש מפקודיו השקעה מלאה, ללא ויתורים, שכן ראה בהשעותם חשיבות רבה ודרך להתמודדות מול סכנות מבצעיות בשעת מבחן. חייליו במספרים וכותבים עליו בהערכתה, הערכה ואהבה.

אריאל נפל בקרב לבנון, ביום ח' בטבת תשנ"ה (1994.12.11), כאשר עמד בראש מחלקות בהתקלות עם מחלקים באיזור מרג' עיון. בקרב זה הוכיח אריאל את עוז רוחו, כשהוא דואג לשלוום חייליו שנמצאו בסכנה ממשית. מול מארב המחלקים הסתער חשוף אל עבר המחלקים. בן עשרים ואחת היה בנופלו, חצי שנה לפני תום שירות הקבע. הוא נתמן בבית העלמין הצבאי בהר הרצל. את תוכניות השחרור שלו - לטיל

בעולם וללמוד באוניברסיטה - לא הגשים. אריאל הותיר אחורי הורים ושלושה אחים - רונית, יונתן וחני.

רבים האנשים שאריאל השפיע עליהם והותיר בהם את חותמו. כתוב מפקד הגדוד של אריאל: "התנהגותו של אריאל זכרונו לברכה, הייתה המשך ישיר לדרך הצבאייה שהתאפיינה בנחישות, דבקות במשימה בכל מחיר וכל זאת בדרך השקטה והצנעה, תוך מתן דוגמה אישית לחיליו. דמותו של אריאל כאדם, כלוחם ומפקד, תשמש דוגמה ומודפת בגדוד, בחינוך המפקדים והלוחמים הצעירים".

לאחר נפילתו של אריאל קיבלו בני משפחתו מכתבים רבים מחברים, פקודים ומפקדים של אריאל. מכתבים אלה קובצו בחוברת לזכרו. במכתבים גلومים כל אהבה והערכתה לאריאל - חבר ומפקד משכמו ומעלה.